

THE LAYMEN'S HOME MOVEMENT AND ITS ACTION IN FAVOR OF ISRAËL

* * * *

Are the Israelis, Jews, Arabs and Christians aware that for the last several decades there has been in America as well as in Europe and in Asia, scattered in many courtines, thousands and thousands of NON-JEWS assembled under the aegis and initiative of the "Laymen's Home Movement," who work tirelessly for a better understanding between NONJEWS and JEWS?

The L.H.M. leaves out all presumption of proselytism, and presents itself as a loyal movement which goes back to the original source of Christianity, that is, the BIBLE, in both parts.

The L.H.M., which also calls itself "THE ZIONIST CHRISTIANS," rejects inexorably all the negative aspects that Christendom has adopted towards the Jews, as it also strictly condemns Anti-semitism in all aspects.

It encourages, by means of its numerous publications, translated into several languages, NON-JEWS to consider ZIONISM as an irreversible phenomenon, which will finally be used to bring justice on earth, basing their saying on the words of the Prophets: "For out of Zion shall go forth the law, and the word of the LORD from Jerusalem" (Isaiah 2: 3).

As far back as 1877, C.T. RUSSELL, from his understanding of the BIBLE, showed the imminence of the definitive return of the Jewish people to their LAND.

The Congress of Nations in Berlin, in 1878, which marked the beginning of this return, confirmed these statements in a striking manner.

In 1910, at the New York Hippodrome, before 4 000 prominent invited Jewish people, C.T. RUSSELL explained EZEKIEL 37, and showed that the "coming together of the bones, their covering with flesh and skin, and the coming of the breath," are nothing else but the restoration of the Jewish people in its ancestral land and the end of their scattering, a vision which was so clearly confirmed at the end of both World War phases.

THE ZIONIST CHRISTIANS are persuaded that the return of the Israelites to their country is a part of the Divine favor and is the prelude to the Millennial blessings overflowing on them and by them on all nations, for the benefit of all mankind (Jeremiah 31: 5-34; Amos 9: 11-15; Micah 4: 1-4; Zechariah 8: 20-23; 14: 16-21).

THE ZIONIST CHRISTIANS prove and proclaim that JERUSALEM is the CAPITAL, ONE AND INDIVISIBLE, OF ISRAEL. For their eyes, all this is a pure miracle that confirms the predictions of the Prophets and illustrates their visions. They consider that it is their duty (that they perform) to make known these things by all means, *e.g.*, expositions, press, radio, television.

They know that in a world which is more and more falling into anarchy, ISRAEL, amid crucial trials, will remain the "CENTER OF THE WORLD'S ATTENTION" and will emerge from these trials to bless the world.

To accomplish his mission, the Jew must remain a Jew, or become a real Jew again by coming back to the Divine promises which belong to him and were revealed by the Hebrew Prophets.

They salute all those who, because of sufferings without name or merely because they heard the CALL of the LAND, and, refusing any conversion, any assimilation, have performed their aliyah, have come back to the land of their forefathers.

THE ZIONIST CHRISTIANS encourage those who have not yet performed their aliyah to join with their brothers in ERETZ ISRAEL to receive from the LORD the fulfilment of this marvelous blessing: (Num. 6: 24-26):

"THE LORD BLESS THEE, AND KEEP THEE: THE LORD MAKE HIS FACE SHINE UPON THEE, AND BE GRACIOUS UNTO THEE: THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON THEE, AND CIVE THEE PEACE."

* * * *

התנועה החילונית הפנימית ופעולתה למען ישראל

(".'.")

האם הישראלים: יהודים, ערבים ונוצרים יודעים כי מאז עשרות שנים באמריקה, אירופה ואסיה רבבות לא־יהודים מרוכזים תחת חסותה ויוזמותיה של "התנועה החילונית הפנימית" (מ.י.ל.), ופועלים ללא לאות להבנה טובה יותר בין לא־יהודים ליהודים ליהודים.

מ.י.ל. מבטלת את הצורך בגיור ומציגה את עצמה כתנועה נאמנה, אשר חזרה למקור, כלומר לתנ"ד על שני חלקיו.

מ.י.ל., המכנה עצמה גם בשם "הנוצרים הציונים", דוחה כל הצעדים השליליים שהנצרות אימצה לעצמה כלפי היהודים ומגנה את האנטישמיות על כל צורותיה. בעזרת פירסומיה הרבים, המופיעים בשפות שונות, היא מעודדת את כל הלא־יהודים להתייחס אל הציונות כתופעה קיימת לעד, אשר תשליט את הצדק על העולם, ככתוב בדברי הנביא ישעיהו "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים".

בשנת 1877 ס.ט. רוסל חזה, דרך קריאת התנ"ך, את השיבה הקרובה של עם ישראל לארץ ישראל. קונגרס שהתקיים בשנת 1878 בברלין היה הסנונית הראשונה לחיזוק הצהרות אלו.

בשנת 1910 הוזמן ס.ט. רוסל להיפודרום של ניו־יורק להרצות בפני כ־4000 נכבדים יהודים על חזון העצמות היבשות שבספר יחזקאל (פרק כז'), אשר אינו אלא, תחית העם היהודי בארץ האבות וקץ לגלותם; נבואה שהוכחה כנכונה מעל לכל ספק, בסיום שתי מלחמות העולם.

הנוצרים־ציונים משוכנעים כי שיבת היהודים לארצם היא אחד מחסדי אלוהים ומהווה מבוא לברכות שהובטחו לאבות־למענם, למען כל אומות העולם ולתועלת האנושות כולה (ירמיהו לא': 3-34; עמוס ט': 11-15; מיכה ד':11-4;זכריה ח': 22-20; יד': 12-16). הם מוכיחים ומצהירים כי ירושלים השלימה היא בירת ישראל.

בעיני הנוצרים־ציונים, כל הנ"ל הוא נס המוכיח את דברי הנביאים ומאר את חזונם. לכן הם לקחו על עצמם להפיץ דברים אלו בכל הדרכים: תערוכות, עתונות, רדיו וטלויזיה.

הם יודעים, כי בעולם המדרדר מיום ליום, ישראל, על אף הקשיים הרבים, תישאר "מרכז התענינות העולם" ותצא מכל המבחנים הקשים כדי לברך את העולם.

אולם, על מנת להגשים את משימתו, על היהודי להישאר יהודי או עליו לחזור ולהיות יהודי ולשוב אל ההבטחות האלוהיות שנמסרו לו על ידי הנביאים.

הנוצרים־ציונים מכבדים כל אלה אשר עלו למרות כל הסבל או מפני שנענו ל"קריאת האדמה" ודחו כל התבוללות או המרת דת וחזרו לארץ אבותם. הם מעודדים את אלו, אשר טרם בצעו את עליתם, להצטרף לאחיהם בארץ ישראל, כדי לזכות מאלוהים בברכה נפלאה זו: "יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום".

ועדת ישראל של מ.י.ל.